

жрыщаваніе четемъ маслоосвященіе. За проин-
хожденіе-то на Кырилла и Меѳодія и за прѣ-
вода на священно-то писаніе на Бѣлгарскій я-
зыкъ весма умно разсаждава покойный Юрій
И. Венелинъ въ книга: „Критический изслѣдо-
ванія объ Исторіи Болгаръ. Съ прихода Бол-
гаръ на ѡракійскій полуостровъ до 968 года,
или покореніе Босгаріи Великимъ Княземъ Рус-
скимъ Святославомъ. Москва 1849.”

Да нѣма никакво доказателство, пакъ са-
мо сходство-то между сегашній Бѣлгарскій и
Црковно-Славянскій языкъ е доста да иы у-
вѣри, че Кыриллъ и Меѳодій или други, кои-то
да сѫ прѣвели священо-то писаніе на оный я-
зыкъ, кой-то сѫ употреблявали Бѣлгаре-ти въ
тѣхно-то врѣмѧ.

Да приглядѣ языкъ Црковно-Славян-
скій языкъ въ сегашни-ты книги и въ древ-
ни-ты рѣкописы, ще види, че въ рѣкописы-ти
той по вече си прилича на сегашніе нашъ
язикъ. Само въ рѣкописы ты какъ ще види, че
колкото сѫ тїи по-стари толкова по-голѣмо
сходство има языкъ-тъ имъ съ нашій. Лесно
може да ся усѣтимъ, отъ что е това така.
Отъ всички-ты Славянксы народы Бѣлгаре-ти
най напредъ сѫ пріяли Христіанскѣ вѣрѣ
— тръжествено покръщеніе Бѣлгары-ты е
становало около 864 лѣто, — та за тѣхъ и,